

ARNHEMSE

COURANT.

De prijs dezer Courant, die gewoone prijs... 's wecks wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dinsdag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5.

ZONDAG 29 MEI.

De prijs der Advertentien is, van een regel... regels f 1.00, en voor eiken regel... centen, behalve 35 centen zegelrest... plaatsing.

Beraadslagingen der afdeelingen over ontwerp van wet... het gebruik van het batig slot der Overzeesche bezittingen in 1842.

(Zie n. 89.)

De meerderheid der Kamer heeft in de afdeelingen ongunstig gedacht over de nieuwe uitlegging der grondwet, welke de heer BAUD beproefd heeft. De grondwet beveelt, dat het gebruik van het batig slot, beschikbaar ten behoeve van het moederland, bij de wet zal geregeld worden.

De heer BAUD stelt ter verhooring daaraan voor, om de som van dat slot in blanco te laten. Want het onderscheid is gering, de som in blanco te laten, of er eene titel de hand te grijpen... De afdeeling zal bij de wet zal moeten geregeld worden het gebruik van een batig slot, beschikbaar ten behoeve van het moederland.

Alles is mitsdien bij dit ontwerp zoo onbepaald gesteld, alles is blijkens de memorie van toelichting, nog zoo afhankelijk van onzekere prijzen en inkomsten, dat hier in geen deele kan worden geregeld te zijn een batig slot, beschikbaar ten behoeve van het moederland, welk woord beschikbaar ook nog het reeds op zich zelf duidelijk denkbeeld van een batig slot meer behoudert, en zonder eenigen twijfel, naar het woerdeel der afdeeling, aantoon, dat bij de wet, in artikel 59 beoogd, eene regeling moet plaats hebben van een beschikbaar zuiver, bekend als in natura voorhanden batig slot, geenszins van een onzeker vermoedelijk saldo.

De afdeeling kan dus in de voorstelling van dit geheel onbepaalde wets-ontwerp geenszins de gewoone opvolging en naleving zien van het laatste lid van artikel 59 der grondwet, en is van oordeel, dat zoo lang de mogelijkheid voor de regering zelve niet aanwezig is, om een bepaald zuiver batig slot te kennen, en het gebruik daarvan door de Staten-Generaal bij eene wet te doen regelen,

kan worden van deze verordening der grondwet moet worden ingesteld, tot dat het bedoelde tijdstip eener volledige wetenschap zal genaderd zijn.

In alle afdeelingen zijn bij deze gelegenheid de bewuste contracten met de handelmaatschappij ter sprake gekomen. Men heeft er de voorlegging aan de Staten-Generaal van geëischt, ten einde ze te kunnen onderzoeken. In de staten, bij deze wet gevoegd, vindt men uitgaven ten gevolge dier contracten gedaan. Over het ontwerp van wet kan dus niet gestemd worden, zoo lang deze schuld niet door de wetgevende magt is goedgekeurd, zonder welke door het gouvernement over geene inkomsten van den staat mag worden beschikt.

Het gouvernement kan de juistheid dier stelling moeilijk ontkennen, daar het zelf die beoordeeling tot deze wet heeft uitgesteld, gelijk de tweede afdeeling aantoon. Bij de beraadslagingen over de tweejarige begroeting verklaarde de minister, dat eene geruchten-wisseling over de geldigheid der met de Nederlandsche handelmaatschappij gesloten contracten is voorgekomen tot het toen behandelde ontwerp van wet in geen bepaald verband te staan. In dat ontwerp is, wel is waar, eene som uitgetrokken, als vermoedelijk beoogd der koloniale bijdragen in 1842 en 1843, — maar deze onvermijdelijke inlassching behoeft niet te leiden tot eene vervroegde beschouwing van zaken, die eigenaardig behooren tot de opzettelijke overweging, gewild bij het laatste gedeelte van artikel 59 der grondwet.

De vierde afdeeling zegt, dat het haar oogmerk niet is om van de goedkeuring dier contracten eene kwestie van geld te maken; maar dat zij verlangt dezelve slechts te beoordeelen en te bekrachtigen, om dat het een beginsel geldt, waarop de vertegenwoordigers niet te nauwkeurig kunnen zijn. Wij begrijpen niet wat de afdeeling hier verstaat door hare kwestie van geld; noch waarom zij zich in voorraad reeds verbindt om de contracten te bekrachtigen. Die bekrachtiging moet alleen het gevolg zijn van de voortreffelijkheid der aangekene overeenkomst; laat deze iets te wenschen over, zoo mag de vertegenwoordiging aan dezelve haar zegel niet hechten.

Op de posten der rekening zelve werden door de afdeelingen aanmerkingen gemaakt tegen welke moeilijk iets te zeggen valt, gelijk, b. v., dat daarop posten voorkomen voor de stoom-sleep-dienst, dat er een post van f 1,015,657.68 voorkomt, van welke op geenerlei wijze aangewezen wordt, waartoe die uitgegeven zijn. Geheime uitgaven van een miljoen behoorden teekammer op de rekening voor te komen. De vijfde afdeeling zegt er van: Alleen de aanwijzing der som van f 1,015,657.68, uitgegeven voor zaken van verschillenden aard, getuigt van de onbestemdheid der geheele rekening en van de bestaande mogelijkheid van misbruik van 's lands penningen; trouwens, de genoten belangrijke voorzichten en daarbij gevoegde qualificatiën aan een door een zeer aanzienlijk pensioen begiftigden generaal en aan een naar Indië vertrokken en vroeger alhier werkzaam geweest zijnde ambtenaar,

zijn genoegzaam, om in het algemeen belang op eene meer volledige verantwoordelijkheid te dringen.

Enkele leden hebben bij deze gelegenheid nog van een punt gehandeld, hetwelk de opzettelijke overweging der regering allezins verdient; of, namelijk, niet een gedeelte der producten in Indië aan de markt gebragt moest worden. Een dubbel nut zoude daaruit ontstaan: de hoogere prijzen, daar verkregen, zouden aan den staat grootere inkomsten geven; doch vooral ook zoude daardoor aan de steeds toenemende geldbehoefte op Java te gemoet gekomen worden.

Buitenlandsche Berigten.

TURKIJE.

Konstantinopel, 8 mei, (Des avonds.) Zoo even vernem ik uit goede bronnen de ware toedragt der gouverneming van de opperhoofden der Drusen. Reeds voor meer dan een maand hadden de opperhoofden der Drusen onderling eene samenwering beraamd om het Turksche juk af te schudden. De Turksche overheden beweren; dat zij door vreemde invloed daartoe zijn aangeset. Zij wochten nu ook de Maroniten deze samenwering te wikkelen, en wendden zich derhalve tot den aartsbisschop van Maroniten, Francis, in Moran, om door hem de andere Maroniten over te halen. Deze sluwe man liet zich met hen in onderhandelingen in, welke hij listig zocht te rekken; hun altijd hoop gevende en verzekerende, dat hij reeds een groot aantal Maroniten voor hante zaak gewonnen had. Hij overreedde hen, schriftelijk te onderhandelen, opdat de Turken door hunne veelvuldige samenkomsten niet opmerkzaam zouden worden; zoodra hij nu reeds eerste hoofden schriftelijke bewijzen in handen had, zood hij dezelve in het geheim aan Mustapha-pacha. Mustapha zag uit deze briefwisseling zijnen te Omer-pacha's gevaarlijken toestand; en nam terstond de noodige maatregelen. Hij gaf Nedsohbet-pacha in Damasco hiervan berigt en beval hem met 5000 man tegen den Horen op te breken, terwijl hij een expeditie ter innig der achterstallige belastingen vooraan. De bevelhebbers in Beyruth en Saida kregen hier hante gezamenlijk marschvaardig te houden, en op hante hoede te zijn. Ook zette hij zich in verrijding met Egypte, om van daar, in geval van nood, hulp te ontvangen. Aan Omer-pacha droeg hij op, de acht hoofden, van welke hij schriftelijke bewijzen in handen had, door het gevecht te nemen. Omer-pacha bereidde een maalje, en zood hij de hoofden in eenen vaad versamelde, waarin hij krachtig de teruggang der geroofde gelden verlangde. Toen de Drusen dit weigerden, liet Omer-pacha hen door een bataljon troepen omsingelen en gevangen nemen. Wat de Maroniten betreft, zoo hebben deze zich nog de Turksche zaak verklaard en Omer-pacha een hulphoer van 2000 man aangeboden om tegen de Drusen te marcheren, helgwa den echer weigerde. (A. A. L.)

DUITSCHLAND.

Hamburg, 6 mei. Het bedrag van alle tot heden toegezondene sommen voor onze ongelukkigste staat, loopt reeds 1 1/2 millioen mark Banco. Dit is hetgeen de oprigting van hulpverenigingen tot nog toe verhindert was, en het verwijderde Oostenrijk met zijne kolossale middelen nog uitgederegend moet worden, zoo kan men veilig verwachten, dat de gezamenlijke bijdragen wel eens som zullen opleveren, welke den Duitschen naam en de habitueerden eener groote natie waardig is. De senator Vetsch bekenens Salomon Heide heb-

ben afstand gedaan van de vergoeding der verzekerde
omgave voor hante afgebrande of in de lucht gespron-
gen hotels. (Oberd. Zeit.)

ENGELAND.

Londen, 24 mei. De giften voor de ramp van Ham-
burg beleopen nu reeds 22,500 p. st.

Er zijn heden geene nader buitenlandse nieuws-
tijdingen ontvangen.

In de gisteren gehouden vergadering van het com-
mitte der Chiliaansche fondsenhouders zijn de voorstel-
len van het gouvernement van Chili met eenparige
stemmen aangenomen.

Londen, 25 mei. Het nieuwe tarief is gisteren en
eergisteren in comité behandeld. Met betrekking tot
enkele artikelen den invoer van levensmiddelen betref-
fende, heeft sir Robert Peel aan de bedenkingen, die
tegen de oorspronkelijke bepalingen gemaakt werden,
toegegeven; tegen andere, vooral wanneer zij voorwer-
pen van weelde betroffen, heeft hij volgehouden. De
motie van den heer Miles om de inkomende regten
op levend slaatsre bij het gewigt te heffen is met 318
tegen 113 stemmen verworpen.

Aanstaanden maandag zal de derde of laatste lezing
van de inkomsten-belasting plaats hebben.

FRANKRIJK.

Parijs, 26 mei. Het schijnt thans zeker, dat het
schied der verkiezingen op den 10den juli is gesteld.

De Gazette zegt, het volgende artikel aan een
ander blad, hetwelk zij evenwel niet noemt, te ont-
leenen:

» Zoo men geloof mag slaan aan berichten, die uit
een goede bron herkomstig zijn, zoo wordt de resi-
dentie van Neuilly tegenwoordig met vele overdrijving
van buitengewone voorzorgen bewaakt. Het is alreeds
bekend, dat eene talrijke wacht de toegangen tot het
paleis gadeslaat en dezelve gesloten houdt met eene ge-
strengheid, die, op zijn minst genomen, wantrouwen
te kennen geeft. Maar hetgeen men tot dus verre niet
wist, is, dat al die frissche lommes, die zich, voor het
park, op het eiland bevindt, al die sigte, beschaafde,
schildwachters met geboden geweren verbergen; zoodat
het gevaarlijk zou zijn, zich door het aengename van
dien lommes te laten verlieken.

» Men zegt zelfs, dat de waakzaamheid nog ook ver-
der gaat, als bij voorbeeld, dat er aan kwartier tot
kwartier postwagens van 50 man, van uit de kaserno
van Gaurbetoye worden afgezonden, die zich al geda-
zig tusschen de heuggen van Neuilly en van Asnières
kruisen, en alle beschijde, sleeten enz. onderzoeken.

» Dit voor zoo veel de landmagt betreft; de marine
heeft ook hare dienste. Iedereen mocht worden de wa-
ren van Neuilly doorkruist door vaartuigen, bemand
met gewapende manschappen, die de wateren van Neuilly
gestadig bewaken, en het regt van ondersoek misde-
nen op alle vaartuigen, die het eiland naderen. Eie-
delijk veruukt men nog, dat er aan ieder der brug-
getjes, die van het eiland tot aan den bijkant van het
park leiden, eenen geplaatst zijn, die in last heb-
ben, de bruggetjes, op het kleinste teken af te breken.

» Men heeft menst zich het getucht, hetwelk voor
eenigen tijd eene vereeniging van wissel-vervalschers
maakte, die er zich op toelieden, bankiers en hande-
laars door een aanmerkelijk deel van Europa in het
geest op te hield met beneidustheid, waarvan nog
weinigte voorbeelden geweest waren. Betrekkelijk deze
zaak behieldt dezer dag de Gazette des Tribunaux
op afw. het volgende artikel:

» Het geluksoekster, wier naam reeds bij twee ge-
tegenheden, eene ruime plaats in ons blad vervuld heeft,
het meisje Desjardins, anders gezegd grafine d'Ar-
juzon, geboorte de Musy, baronesse Histoire de
Pantelock, die een, in een zogenoemd Maison
de Saint der Champs. Blyde onder de zelderdigste
omstandigheden gearresteerd geworden.

» Het meisje Desjardins, reeds eenmaal bij contumacie
tot tien jaren opsluiting veroordeeld, ter zake van
onderrechtig om kints, vervolgens wedermaal, al-
mede bij contumacie, tot tien jaren dezelfde straf we-
gens medeplichtigheid in het vervalschen en gebruik ma-
ken van stukken, wetende dat zij valsch waren, was
geslaagd uit Frankrijk te ontkomen, en eene kortstou-
dige schuilplaats te vinden, beurlingse in Italië, in
Riment in Sardinië, alwaar zij zich onder de namen
van Marie Bernardi, van vrouw Magier, en andere,
welke zij, naar gelang der omstandigheden, aannam,
en zinnig wanbedrijgen schuldig maakte.

» Middelen wyl was de hande, of liever de associatie
van falsarissen, tot welke zij behoort, door de na-
suringen der politie en door de onvermoede gestreng-

heid, met welke het parket eene instructie vervolgde,
gedwongen worden Parijs en weldra daarop Frankrijk
te verlaten. Na in de eerste tijd de handelsplaatsen van
Europa met welke zij verband hield te hebben, zoo
behoefde zij verzoeken, dat de Belgische, Belgische,
Prussische, Oostenrijksche, en de specula-
teurs te Brussel, die haar door de politie zagen,
dat zij in Frankrijk was gekomen, het geestesge-
maakte van de eerste geboorte. Dus was de
meisje Desjardins, die jaren lang in de ver-
oordeelde was, welke zij van het
Desjardins, een onder-
insch. van de geboorte, een, te
konstantinopel gevat en wiens uitlevering van het Otto-
mannische gouvernement verworpen geworden was, werd
voor de assises van het departement der Rhone-monden
gebracht. Graaf d'Arjuzon zelf, onder eenen valschen
naam in hechtenis geraakt, zat op de conclergerie ge-
vangen en moest nog in de tegenwoordige zitting voor
het assisen hof, als beschuldigd van valscheid, voor de
jury van de Seine verschijnen; het meisje Desjardins
eindelijk was op hare beurt te Turyn gevat geworden;
zonder zwaarigheid had men hare uitlevering toegestaan,
en zij werd, van brigade tot brigade, naar Parijs ge-
bracht, toen zij, gelukkiger dan hare medeplichtigen,
slaagde de waakzaamheid der gendarmes, te Bourgoin, in
het departement van de Isere geplaatst, te bedriegen en
te ontsnappen, zoodat het men, ondanks de ijverigste
vervolgung, haar spoor hervinden kon.

» Eerst sedert weinige dagen, onder eene vermem-
ming, die haar onkenbaar maakte, te Parijs aangeko-
men, had het meisje Desjardins, ditmaal van eenen pas
onder den naam van mevrouw de Douville voorzien,
haren intrek genomen in het gezondheids-huis van dok-
ter Pinel, onder voorgeving dat zij eene ongemeene
verzwakking en borstpijnen gevoelde, welke haar dwon-
gen zich onder de zorgen van dien vermaarden genes-
heer te stellen.

» Gelyk wij in het begin van dit artikel zelden, is
sij aldaar gisteren gevangen genomen, en hare identi-
teit is volkomen bewezen, hoewel hare blonde haren
en wenkbrauwen bruin geverwd waren, en zij, als
kapsel, lange Engelsehe lokken van gizewarte kleur
droeg. Een bij haar gevonden pas, te Grenoble op den
naam van Louis Bonjars, reizend commies van Mar-
seille, afgegeven, moest, volgens halgen bij verklaard
heeft, de vlugt van den jongen graaf d'Arjuzon bevoe-
deren, wanneer, gelyk zij hoopte, het haar gelukken
mocht, hem, voor zijne verschijning voor de assises, te
doen ontsnappen.

» Eene omstandigheid, welke de arrestatie van het
meisje Desjardins gekenmerkt heeft, is deze: bij een
zeer nauwkeurig onderzoek harer goederen, heeft men
eene kleine vijl ontdekt tusschen welker tanden nog
eenige overblijfsels van versch afgerijld zijter steen.
Men dacht, dat die vijl zeer wat geftend kan hebben
om het naamloos, dat misschien op eenige vorkez en
lepels gestaan had, weg te nemen. De eigenaar en de
bedienden van het huis, werden hieromtrent ondervraagd,
en men vernam werkelijk, dat, sedert de komst der
gewaande mevrouw de Douville, eene vrij aanmerkely-
ke hoeveelheid zilverwerk verdwenen was. Snel deed
men het noodige onderzoek, en toen men daarbij eenen
goudsmid, die verklaarde twee dagen te voren geweigerd
te hebben, van eene jonge dame lepels en vorkez te
koopen, welke merk eerst versch afgerijld scheen, met
het meisje Desjardins konfronteerde, herkende hij haar
oogenblikkelijk dezelfde te zijn, welke hij in zijne ver-
klaring beschreven had, en welk signalement overigens
ook ten uiterste juist bevonden werd.

Het meisje Desjardins is hierop gevangen gezet, en ter
beschikking van de regterlijke magt gesteld, en de zaak
van d'Arjuzon, die aanstaande week voor de jury
moet komen, is uitgesteld geworden, opdat er eene
nietwe contradictoire instructie tegen de beide beschul-
digden plaats hebbe, die reeds te voren te zamen bij
contumacie geconnoisid waren.

— Volgens een bericht over de criminele justitie in
Frankrijk, gedurende de jaren 1825—1830, konden
van alle beschuldigen 55 percent der mannen en 80
percent der vrouwen niet schrijven. De meeste misdaden
van valscheid en tegen personen komen onder de
beschaaftde standen voor en bij lieden die van hunne
renten leven. (Eene bevestiging van het spreekwoord,
dat redigheid het begin van alle misdaden is.) Onder
de moordenaars bevinden zich slechts 8 percent vrou-
wen, maar onder de moordenaars van bloedverwanten
53 percent, en onder de vergiftigers 86 percent. Ander
100 vergiftigingen troffen 117 des achtgendes. Er
werden in dien tijd 691 personen door beulstaaten ter

dood gebracht; daaronder bevonden zich 61 (waarvan
7 vrouwen) tusschen 15 en 21 jaren oud; 27 (waarvan
7 vrouwen) tusschen 60 en 65 jaar; 20 (4 vrouwen)
tusschen 65 en 70; en 10 (2 vrouwen) tusschen 70 en
80 jaren oud.

— Een Fransch dagblad vermeldt: Men heeft op den
Versailler spoorweg de stukken van een spoorweg-bijet
gevonden, waaraan de ongelukkige machinist Georges
zijne pijp had aangestoken. Bij elkander gevonden las
men er het volgende uit: A. N. 45. Chemin de fer
de la rive gauche. 8 mai. Depart à une heure ½ S.
Als men nu de woorden verplaatst leveren zij de volgende
voorspelling op: Georges une machine à 4 roues te
fera perdre la vie dimanche 8 mai à 5 h. ½. Er
blijft nu nog slechts eene D over, en het dagblad vraagt:
L'avis venait-il de D (ten)?

— Volgens de Engelsche bladen heeft een in Londen
wonend Franschman, D. Bayern, eene belangrijke uit-
vinding gedaan, en dezelve den 20 mei in het bijzijn
van bevoegde beoordeelaars roemrijk bevestigd. Hij steeg
namelijk, om het bewijs te leveren, dat een bijet
zonder verbinding met de lucht onder water kan uit-
houden, in den duikerkolk van het polytechnisch insti-
tuut in den Leems af, en bleef meer dan 4 uren on-
der water. Toen hij weder boven kwam schreef hij van
zijne proef niets geleden te hebben. Zoodra hij een
patent bekomen heeft zal hij zijne uitvinding tot ber-
ging van verloren goederen in een in praktijk brengen.
Dezelfde D. Bayern heeft ook eene machine van 40
paardenkrachten tot spoorwegen vervoer, welke,
naar zijne opgave, zonder stoof, zonder vuur en zon-
der water met groote snelheid rijden zal, zoodat ook
te kunnen springen. Binnen kort zal er een proefbijet
mede gemaakt worden.

Binnenlandsche Berigten.

's Gravenhage, 26 mei. Morgen vertrekken uit deze
residentie de rijtuigen en paarden van Z. M. Willem
Frederik, graaf van Nassau, naar het Loo.

— Den 22den dezer heeft de jaarlijkse vereeniging
van de broederschap der vrije metselaren, uit de afge-
vaardigden der onderscheiden Loges in Nederland zamen-
gesteld, aldaar weder plaats gehad. De grootmeester
van de Loge van zijn gedachte afwezig. In zake
heeft deze bijeenkomst zich gekennend door een
en eensgezindheid, en is eene aanzienlijke gift bestemd
geworden voor de broeders, die slachtoffers zijn geworden
van den brand te Hamburg.

TWEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van 26 mei.

— In de zitting zijn ingekomen twee verzoekschriften, als:
1°. van ingezetenen uit Middelburg en Arnhem, die
hunne bezwaren doen kennen over het ontwerp van
wet, nopens het stem- en kiesregt; en 2°. van ingezetenen
en kooplieden te Maastricht, nopens den aan te leggen
spoorweg in het hertogdom Limburg. — Verantwoording van
de commissie.

Voorts is in deze zitting met 32 tegen 8 stemmen
besloten, om zich te vereenigen met het verslag van
de meerderheid der commissie, betrekkelijk de jaar-
lijkse afrekening van de leden wegens de provinciën
Zuid- en Noord-Holland; medat de Kamer zich onge-
regt acht, den rooster van afrekening voor de leden
uit die provinciën te veranderen.

De commissie tot de verzoekschriften doet verdrag.

I. Bij monde van den heer Schooneveld: 1°. op een
adres van notarissen in het arrondissement van Hartogen-
bosch, die hunne bedenkingen voordragen tegen het
ontwerp van wet nopens het notariaat; 2°. op dat van
28 burgers te Almelo, die hun diep-leedwezen betuigen
over den tweeden titel van de ontwerpen nopens het stem-
regt. Zij beschouwen de in de artikelen 59 en 61 voor-
komende bepaling, volgens welke het regt van verdragt
kan door eigenaar der heerlijkheid-kant, ongrondwetlijk
en 3°. op dat van de hemes van koophandel en hand-
ken te Maastricht, die het nut en de noodzakelijkheid
van de daarstelling van een ijzeren spoorweg van Maa-
tricht naar de Duitsehe grenzen betoogen. Zij schelen het
belangrijke van den aan te leggen weg, vooral met het
oogpunt, dat België zich beijveren zal, zich van den
handel met Duitschland meester te maken. — Ter griffie;
het tweede verslag zal worden gedrukt.

II. Bij monde van den heer van Assenhal: 1°. op
een adres van eene deurwaarders te Utrecht, die zijne
bezwaren doen kennen tegen artikel 67 (oud) der voor-
gestelde wet op het notariaat; 2°. op een adres van een
geestesconsulent in Limburg, dat zijne bedenkingen
voordragt tegen den ontwerp spoorweg in dat gewest.

en wel bijzonder tegen de richting, aan denzelfden te geven, als zijde van de spoorwielgevoelgen voor den toestand van vele gemeenten, omdat de spoorweg de beste en wellichte bouwstoffen doorsnijdt en den toestand van zijn grootste middel van bestaan berooven zal. — Ter griffie; het eerste verslag zal levens worden gedrukt.

III. Bij monde; van den heer *Bytwerff Sterling*: 1°. op eene klage, dat de regering geene vergoeding verleent voor schade, door brand te wege gebragt; en 2°. op een adres van de weduwe *van Dijk*, te Zwolle, die zich op nieuw beklagt, over de practijne en regters zidat. — Orde van den dag. En 3°. op een adres van burgemeester en wethouders van Davenport, die hunne bedenkingen voordragen op artikel 94 (oud) van de voorwet op het notariaat, houdende bepalingen nopens verpachtingen, verhuringen, enz. — Ter griffie en drukken van het verslag.

IV. Bij monde van den heer van *Rijckevorsel*: 1°. op de financiële beschouwingen en ontwerpen van den heer *C. van der Lank*, te Haarlem; en 2°. op een adres van 53 vertoegers op het Hoogeveen, die hunne bezwaren doen kennen tegen de bepalingen op den turf. De commissie vermeent, dat dit adres bij eene herziening der abijds wetten in aanmerking kan worden genomen. — Ter griffie. — 3°. Op een adres van 51 vertoegers van het Hoogeveen, die verzoeken, dat zij, bij de opmeting van den turf, hooger zijn aangeslagen. Orde van den dag.

Daarna wordt de vergadering gescheiden. — Bij besluit van den 25den dier heeft *Z. M.* den staatsraad-generaal van Zuid-Holland, gemagtigd, om de staatsraad-generaal van Noord-Holland te bevelen, tot het houden eener buitengewone vergadering, ten einde te voorzien in de vervulling der vacature in de Tweede Kamer, ontstaan door het overlijden van den heer *M. A. Wijngaerts*.

Gravenhage, 27 mei. Heden morgen is de commissie van de Tweede Kamer, belast met de verredigting van een nieuw *Rechtspraak* van de Kamer, wederom vergaderd geweest. Van 2. de heeft eene bespreking van de contract afdeling, met *H. M. Exc.* de minister van financiën en van justitie, nopens de aanhangige wet betrekkelijk de pensioenen, plaats gehad. Morgen zullen de afdelingen zich met het nieuwe voorstel, nopens het notariaat, bezig houden. Naar men verneemt, is er ook eene nieuwe redactie der voordragt, wegens de hypothecaire inschrijvingen, bij de Kamer ingekomen.

— Een koninklijk besluit van 27 april l., overkomende in de *Staats-Courant* van heden, bepaalt, dat onderscheidene gedeelten van perceelen onder de gemeenten Heemstede, Bunnbroek en Zuid-Schalkwijk, ten algemeenen nutte zullen worden ontceigend voor de bedijking van het Haarlemmermeer.

Amsterticht, 26 mei. Den 29sten van de volgende maand, zal het dubbel beroep, echerzijds van het openbaar ministerie, anderzijds van den heer *Gens*, redacteur van het *Journal de L'Embourg*, voor het provinciaal gerechtshof behandeld worden.

Mengelwerk.

Over den invloed der bureaucratie.

Zij verwekt eene smartelijke gewaarwording die te leersatelling, ten aanzien van sommige politieke karakters, van welke men het gewaagd had, het goede te hopen; op welke talanten, gesakkraacht, nationaal gevoel en vurige vaderlandsliefde men als op eenen rotssteen gebouwd had, omdat men deze allen, in een vroeger tijdperk, in eenen en denzelfden mensch glansrijk had zien schitteren, en met kracht voor het heil van land en volk zag aanwenden.

Zou het dan toch inderdaad in den regel waarheid zijn, wat *van Ruyck* van vele verdienstelijke mannen zegt, dat zij ophouden een ambt waardig te zijn, zoodra zij het bekomen hebben?

Wie, die de staatkundige loopbaan des heeren *Schimmelpenninck* in vroegeren tijd had gadegelagen, zou niet gezegd hebben: »Ziedaar eenen man met geestkracht, met eenen vasten, vurigen wil om het goede voor zijn land, tot stand te brengen; een man met een bepaald staatkundig stelsel; met zelfvertrouwen en onafhankelijk begrippen en beginselen?»

De bacon *Schimmelpenninck* werd minister en zijne staatkundige vrienden zijn steeds zoeken thans te vergeefs naar de oude *Schimmelpenninck*, naar een stelsel, naar eenen vasten wil, om aldoende verbetering en herstel in vele zaken, welke daarom luidt roepen, aan te

brengen, en zulks op zoodanige wijze, dat men daaruit kan beoordeelen welke stelsel, welke staatkundige geloofsbeijdenis *Z. Exc.* aankleeft.

Het bij den dag leven; het laten blijven wat zulks nog maar even kan; het vasthouden alleen van zulke gaten, welke al te sterk in het oog vallen, en waar anders de stormwind door heen zou kuffen; het schikken en ploffen, zoo mogelijk, tot gekoogen van allen; het dragen van vuur in de eene en water in de andere hand; het plaatsen van nieuwe lappen op oude versletene kleedoren, in plaats dat alles doelt rich voor den behaarden en onpartijflijgen beschouwer opmerken in de voordragten, welke in den laatste tijd van het hoofd des departements van binnenlandsche zaken het licht zagen.

Van waar dit verschijnsel, deze teleurstelling voor velen?

Hierover denkende, kwam ons op eenmaal het belangwekkende besluit van *Lubbock* voor den geest, en het was ons als zagen wij het marke en politieke karakter van *Z. Exc.* door de slagen der *bureaucratie* even zoo omringeld, gepijpt en besopen, als het lichaam van een ongelukkig mens, dat zich door het rwaal rotsachtige slagen omringeld zag.

Inderdaad, wanneer men zich zoo eenen enkel mensch voorstelt, in de vele en uitgebreide fakelen van het ministerie van binnenlandsche zaken den voet sturende; wanneer men zich eens voorstelt als tot nu toe onbekend met al die *offices* en *grotere draaden*, welke aldaar gedurende zulk een groot aantal jaren gespannen worden; met het onbeteugelijk getal *voorstellen*, *decisies*, *explicaties* enz. enz. uit die werkplaatzen te voorschijn gekomen, en met al de *houwstoffen*, de *overwegingen* en *correspondenties*, welke daaraan tot grondslag hebben gestrekt; wanneer hij daar rondom zich ziet die schare van oude, getrouwe, geoeefende werklieden, waarvan ieder de diepste schuldloeken van zijn eigen kronkelig administratief slakken-trais nauwkeurig kent of geacht moet worden te kennen; wanneer men bedenkt, dat de nieuwe meester niet geene mogelijkheid kent doch kan kennen al die duizenderlei bijzonderheden tot welker overzigt, regeling, leiding, bestuur hij nochtans slaat geroepen te worden; en hij dus, om zijne uitgebreide taak te kunnen vervullen, zulk een overgroot getal menschen onmisbaar te zijner hulp moet hebben, waartoe het dan nog noodig is, zich van hunne achting, van hun vertrouwen en goeden wil te verzekeren; — waarlijk, dan is het bijna niet mogelijk, of deze mensch moet, in zulk een uitgestrekt element, gelijk een verdwaalde in de woestijn, wel zijne eenzaamheid, zijne verlatenheid, zijne hulpbehoefte tegen over zulk een taak, tegen over zulk een omvang, geoeefende magt, als welke hij hier aantreft, in zekere mate, gevoelen; de behoefte aan steun, aan medewerking moet zich op het dringendst bij hem doen gewaar worden, en kan het dan anders, of de bureaucratie van hare magt, haar gewigt en hare onmisbaarheid bewust, omslingert al spoedig den trantendien met allerlei nieuwe benigheden overladen geest van den jeugdiges minister, waarin hij gewis aanvankelijk als in eenen doolhof aan de hand zijner onderhoorigen moet worden rondgeleid, en zij zich zoodoende een regt op zijne dankbaarheid, op zijn vertrouwen schept, waaraan zij niet zal nalaten, ter bekwaanter ure, een in haar oog gepast gebruik te maken.

Men zou nochtans, naar ons inzien, de meerderheid der bureauisten onrecht doen door aan te nemen, dat zij van een bepaald staatkundig stelsel uitgaat, en dit als zoodanig door den minister tracht te doen volgen en aanneemen. Hun eenig stelsel is, zoo wij wel zien, *zoo weinig en zoo gemakkelijk te werken, als mogelijk is.* Al het oude, het bestaande kent men; is daarin *gewontineerd* en behoort niet te vreezen, hier mis te tasten. Al wat nieuw, wat verandering is, fordert nadenken, inspanning, misschien zelfs meerdere arbeid; ja hier kan men gemakkelijk van volkgenes angeschiktheid en onkunde in doot bliken, terwijl men bij het oude het voorkomen van hooge bekwaamheid erlangd had.

Is er niet veel meer noodig, om den geest der bureaucratie te verklaren, die niet veranderen, niet verhooven, niet verbeteren wil; zoolang er geen nooddwang toe bestaat; en welke, bestaande als nooddwang, dan nog tot men aan het oude blijft, als met mogelijkheid te doen is?

Kon de minister (dat enkele mensch), alles zelf doen en doen, en wilde hij waarlijk in de bestaande bevoegden krachtig vooruit, er was geen nood; maar nu heeft hij zoo veel te verrigten, dat hij er niet buiten kan, zich op de kennis zijner onderhoorige bureauisten te beroepen en te verlaten; en dat nu deze ega

zoo veel mogelijk aan het oude grenzende nieuw werk leverende of elders een lapsak voorstellende, dit hun werk als doelmatig en voldoende met kracht verdedigen, en zich hierbij op hunne verkregene ervaring beroepen, is wel zeer natuurlijk. Hier moet dan de minister kiezen, om een vaak uitgebreid en met moeite samengesteld werk af te keuren, en last tot de vervaardiging van een ander te geven; waarbij men van geheel andere beginselen en gezigtspunten uitgaat; of het werk met eenige wijziging in de details, aan te nemen en het aan de hoogere overwegingen van staatsraad, ministerraad, van den koning en der verieganwoordiging te onderwerpen.

Langs dezen weg komen wij, naar ons inzien, dan aan voordragten, waarin men geenerlei stelsel, geene bepaalde beginselen vinden kan; maar alleen de zucht om zoo veel van het bestaande te behouden en te redden als mogelijk is, opdat toch het nieuwe geene te ingespannen werk, geene te sterke oefening, zorg, vrees voor mistastingen en bliken van onbekwaamheid en bekrompenheid aan de heeren bureauisten moge berokkenen.

Dat er, bij eenen hoogere mate van gesakkraacht, bij voortdurend ingespannen eigen arbeid des ministers, bij geene zorgvuldige ontwikkeling zijner begrippen en beginselen, voor zijne hoogere ondergeschikte ambtenaren, en de eisch, dat hun arbeid daaraan zal beantwoorden, tegen de aangegevene bezwaren wel het een en ander zou te doen zijn, meenen wij nochtans als zeker te moeten aannemen; en het was daarom dan ook, dat wij meenden deze opmerkingen niet te moeten achterwege houden. (*Fliss. Cour.*)

Noorwegen in de 19de eeuw.

(Vervolg van n. 105.)

Van de stranden der zee tot aan de bergen en in derzelver vallejen, is de landbouwende klasse verdeeld op weinig uitgestrekte eigendommen, die zij in volten eigendom bebouwt. De belangrijkheid dezer boerderijen verschilt naar de hoegrootheid van derzelver vee, van 4 tot 8 bouwpaarden, van 20 tot 40 koeijen of ossen, en van 20 tot 40 geiten of schapen. De gemiddelde uitgebreidheid derzelve is van 30 tot 40 morgens. Ongevoegzaam om hen van werken te verschoonen, leveren deze aan hun huisgezin en hunne werklieden een overvloedig en afgewisseld voedsel op en goede kleedoren. Deze sterke landbouwers, de zedelijke kern des lands, verspillen hun zweet niet om goud bijeen te slaan; voldaan over hetgeen zij bezitten, is hun doel eene ruimte van bestaan te zoeken in het direkt gebruik der voortbrengselen hunner nijverheid, en zij verkoopen slechts zoo veel als noodig is, om de belasting te betalen en zich de weinige nillandsche waren te verschaffen, welke zij verbruiken. Zij bouwen hunne huizen en alle daarbij behoorende gebouwen, maken hunne meubelen, hunne wagens, hunne houten of ijzeren ploegwerktuigen, alles wat de boerderij stoffeert, behalve de vensterglazen, het aardewerk, de kramen en de gegotene of stalen voorwerpen. Wij hebben hen vergeleken bij de volkplanters der nieuwe Amerikaanse staten; maar deze laatste hebben boschen uit te roeijen, wegen te maken, huizen te bouwen, een vaderland te verschaffen in de *savanes* of nimmer betreden wouden, en er zijn nog eeuwen noodig om den toestand van den Yankee van Illinois of van Missonri gelijk te doen worden aan dien der Noorweegsche landbouwers, die daarenboven gelukkiger zijn dan de oude staten van Amerika, dewijl zij minder geplaatst worden door de begeerte naar winst.

Er bestaat eene lagere klasse van landbouwers; dit zijn de bergbewoners der wouden en bergpassen van Fjelds; aldus noemt men de bergketen, die in het noorden Noorwegen van Zweden scheidt. Even als hunne broeders uit de vlakke, eigenaren zijn de van den grond, zijn zij onger behuist; maar hunne hutten hebben glasramen, buitenvensters, senen goeden dennenhouten vloer. De strengheid eener luchtgesteldheid, waan de winter met de maand mei eindigt en waar de rijp duurt tot in de maand augustus, helet, dat zij goede graan-oogsten hebben. Zij leven van hunne kudden, hout, dat zij met vloten op waterrijke vlooden verzenden, en van den opbrengst der jagt, welke hunne sleden naar de oostelijke en zuidelijke markten brengen. Hun brood is een mengsel van haver en van de jongste schors, welke zij van den top der pijnboomen afsnijden, wanneer de hopm zijn sap uitwerpt, en welke zij sja stampen na deselve in de zon of in een onderaardschen oven te droogen gelegd te hebben. De forellen uit de meeren van den Fjeld leveren hun ee

smakelijk eten in den zomer en kostelijken zoutvisch in den winter. Zij houden de middelmaat tusschen de landbouwende burgerij uit de vlakke en de Laplanders. Gewend aan het hardste werk, geven zij aan onze verbeelding, door hunne ijeren lichaamsgesteldheid, door hunne atletische vormen, door de grove eenvoudigheid van hun karakter, een voorstelling, van de oude kinderen van onsz. De gelijkheid van hunnen staat verzekert hun geluk door eene broederlijke onafhankelijkheid; zij maken in elke vallei eenen afgescheidenen stam uit, die afgezonderd leeft, en welker huisgezinnen zich zeer zelden vereenigen met die der naburige kantons of met die in de vlakke wonen. Ook kunnen de meesten hunner zich beroemen op een stamboom, welke benijd zou worden door onze beste edellieden.

De Laplanders van Noorwegen zijn niet minder waardig gekend te worden dan de bergbewoners. Sterk als deze, zijn zij, hoewel hunne gestalte beneden het middelmatig is, veel minder klein dan de dwergen, die men, als afkomstig uit Lapland, laat kijken. Zij leven van rendieren-melk, visch, wild en dennenschors. Zij gaan op jacht, gewapend met dennenhouten schakelen, van eene el lengte en 6 duimen breedte, aan de beide uiteinden met eene opgeaarde punt, en met een langen met ijzer beslagen stok; zij brengen daarvan huiden aerag, waarmede zij een handel drijven die genoeg opbrengt om in alle hunne behoeften te voorzien. Hunne woningen bestaan uit hutten van pijnboomen hout, bij lagen geschikt op een zeskantig plan, en welker tusschen-openingen met mos toegestopt worden. In het midden is de haard, waarin zij bijna het geheele jaar stoken, en waaruit de rook ontsnapt door eene in het dak gemaakte opening.

Aan het laagste gedeelte van het dak hangt, bij wijze van pethaak, een berken staak, vooraf met een ijzeren haak. De deur der hut, die naauw en laag is, staat op het zuiden. De ongelijkheid is bij de Laplanders zichtbaar uit de grootte en de beweegbare of duurzame bestemming dezer woningen, en de vordering in beschaving door de hutten beschotten, die hunne bedden van roedierenvelen van elkander scheiden.

Het zwerfende gedeelte van dezen stam, even bijzonder door zijne gewoonten en zeden als tijdens de reis der dierbare kersanten in Lapland, kent de grenzen niet, die Noorwegen afscheiden van Zweden en van Rusland; hij gaat overal heen waar de jagt en visscherij hetzelfde middelen van bestaan opleveren.

Eik huisgezin neemt kuddes van rendieren met zich mede, die met lange riemen aan elkanders hals zijn vastgemaakt, en die hunne meesters volgen als schape. De herder, belaat met zijn reistuig, komt aan de plaats, die het geschikt is voor de rust, welke hij daar wil houden; hij maakt zich eene hut met behulp van staken, die hij in den grond zet, en aan den top als een afgeknotte kegels inrigt, door dezelve met dwarshouten te verbinden, en bedekt dit ligte timmerwerk met een geteerd stuk linaen. In hunne vischvangst, spreiden zij de netten onder het ijs, hetwelk zij op verscheidene plaatsen breken, en zij binden dezelve daar boven aan de lange dwars liggende stokken. Op de jagt maken zij zonder onderscheid gebruik van het geweer, den boog, of den met ijzer beslagen stok, die hen tot wapen dient tegen de dieren, die onder hun bereik voorbijgaan. Voor hunne pelsrokken jagen zij op martens, abeldieren, grijze eekhoornjes, voor hunne kleeders op het wilde rendier en den wolf; maar het kostbaarste dier voor hen, dat, hetwelk de natuur hun als onontbeerlijk voor hun bestaan gegeven heeft, is het rendier. Dit alleen is voor hen, hetgeen voor de zuidelijke streken gemeenschappelijk zijn, de koe, het schape en het paard; zij toeden zich met zijn vleesch en zijne melk, kleeden zich met zijne huid, spannen hetzelfde voor hunne sleden, belasten het met hun reistuig. Zonder het rendier zoude Lapland slechts eene woestijne van ijs, berken- en dennenboomen zijn, waar de artd, de grijze wolf, en de witte beer alleen zouden regeren.

Dit zijn drie klassen van inwoners, die, onafhankelijk van elkander, vreedzaam de drie luchtstreken van Noorwegen onderling verdeelen. Een eenvoudige smaak, heftige voor het land, eene zekere maat van betrekkingen, niet op adellijke onderscheidingen, rustende, maar op wezenlijke behoeften, op de ruiling van de voortbrengselen der aarde, vestigt tusschen hen eene broederlijkheid, waarvan de staatkundige constitutie de hoogste indrukking is.

Men tolt in Noorwegen eene school in iedere gemeente; de steden bezitten er verscheidene. Eene belasting die geheven wordt van alle hoofden van huisgezinnen, en zelfs, op verscheidene plaatsen, van de bedienden

van beider geslacht, maakt de jaarwedde uit van den onderwijzer, die bovendien eene belooning ontvangt van elken volwassen kweekeling. Het algemeen verspreide lager onderwijs bepaalt zich tot het lezen, schrijven en de eerste beginselen van het rekenen, maar het hooger of klassisch onderwijs wordt zeer veronachtzaamd en kost te veel voor het grootste gedeelte der inwoners. Boeken zijn zeldzaam; slechts de periodieke schriften zijn er gezocht. Een land, waar dezelfde gedachte over godsdienst vooral onder dezelfde gedaante voorkomt, moet naar de onverschilligheid of naar het bijgeloof overhellen; deze twee kanteekenen openbaren zich in Noorwegen. De lutherische predikant, gelijk men dezelve in dit land ontmoet, is even overladen met plegtigheden als de roomsch-catholieke godsdienst. De inkomsten eener Noorweegsch predikants bedragen op het land 800 dollars (f2000), die der bisschoppen 4000 dollars (f10,000); dezelve zijn veel hooger in de steden. Deze inkomsten ontslaan uit verscheidene bronnen; vooreerst uit eene jaarlijkse schatting, die tot drie schepels (75 litera) in de beste boerderijen opkoopt, en die men met geld kan afkopen volgens den marktprijs; ten tweede uit de pastorijgoederen, waarvan de predikant gedurende zijn geheele leven het genot heeft, en waarvan eene hoerderij aan zijne weduwe in vruchtgebruik gegeven wordt; eindelijk uit de offeranden van kerkmis en paschen, en uit de betaling, die gezicht wordt voor het doopen, trouwen en begraven. De eerste zijn vrijwillige giften, welke de ijdelheid in eene gedwongen schatting verandert. De sterfing heeft plan eene vaste jaarwedde in de plaats te stellen van dit kollektien-stelsel, der godsdienstige betrekking onwaardig. Dit zal een zeer wijze maatregel zijn.

Een enkele trek schetst kortelijk een tafereel van den maatschappijken staat in Noorwegen. Dit land brengt in gewone jaren, zelfs nog niet het miljoen heugters koren op, welke het verbruikt; en, dank zijde de gelijke voorspoed der regering, dank zij de goede verdeling der eigentommen, de middelbare en lagere klassen leven gelukkiger, hunne nitspanningen zelfs zijn kiescher dan in het rijke Engeland. (Revue Britannique).

Burgerlijk Stand.

Gehuwd: C. Hermans met G. Kolenbinder. — A. Daniels met A. Peikman. — J. R. Druicks met J. A. Sledering. — C. Hemij met A. C. Saick.

Bevallen: C. M. J. Gubbis, geb. Nagel, Z. — E. Antink, geb. van Hall, D. — C. Ouderlo, geb. Engelen, twee Z. — W. Arensen, geb. Reiniers, D. — A. S. Keidel, geb. Reijmers, Z. — J. H. Blands, geb. Hendriks, D. — A. C. Hanssen, geb. Gotsprong, D.

Overleden: H. W. C. Hantsgraaf, 15 j. 10 m. — W. van de Kamp, weduwe van T. van den Broek, 72 j. 5 m. — Doodgeb. Z. van G. Keek en J. J. Merts. — J. Degenkamp, 1 j. 2 m. — N. W. Phalax, 6 j. 4 m. — M. van der Spaan, weduwe van A. Willemsen, 60 j. — J. van der Biel, huisvrouw van F. Jansen, 50 j. — J. van der Craats, 3 j. — C. Thomassen, 6 m.

Gehuwd: Geene.

Bevallen: J. C. Haspels, geb. van Ezen, Z. — M. Gerritsen, geb. Jansen, Z. — H. van Kempen, geb. van Diedenhoven, Z. — P. Meijer, geb. van Herpen, D. — C. J. Volbeer, geb. Nijenhuis, Z. — H. Jusselager, geb. Groeben, D. — C. Mali, geb. Hermans, Z. — H. Centen, geb. Langensagen, Z. — G. E. van den Acker, geb. van Keeken, D. — H. Kraayvanger, geb. ter Braucke, Z. — C. Hermans, geb. van Es, Z. — H. C. Oosterdijk, geb. Vefjarshousen, D. — T. Bolte, geb. Marneth, Z. — W. F. Overkamp, geb. Verfairen, D. — G. E. H. van der Weeden, geb. van der Weeden, Z. — J. M. V. Vornstuck, geb. van Ellekom, D. — J. Janssen, geb. Willems, Z.

Overleden: H. Meijers, 41 j. — M. P. Rieswik, 11 w. — A. M. Wemdelog, 21 j. 3 m. — M. J. van Dijk, 6 m. — Doodgeb. D. van Wijnacker en J. Janssen.

Gehuwd: E. J. Vetter met S. J. A. P. P. — T. van Zadelhoff met D. Dop.

Bevallen: K. Das, geb. Bosscha, Z. — M. Dougsplek, geb. Vvasink, D. — J. Beekes, Z. — E. M. Geiken, geb. Voss, Z. — J. Reesink, geb. Makkijs, Z. — M. G. A. Berendsen, geb. Kauling, Z. — W. Paassen, Z. — B. Dormits, geb. Aron, D.

Overleden: H. J. Grauwert, 8 j. — H. J. Berkel, 10 w. — G. Morren, 9 j. — D. Eekink, 11 m. — G. T. van Oefel, 1 j. — H. J. Nijveldt, 1 j. — J. G. Kroon, 1 j. — Doodgeb. D. van J. W. Bosch en B. Braakman. — B. Jansen, weduwe G. H. Brand, 74 j. — E. Brester, 71 j.

Gehuwd: J. D. van Dorp met C. E. Schram.

Bevallen: M. van Engelenberg, geb. van Alphen, Z. — A. van Tuil, geb. van den Oever, D. — E. Bosch, geb. de Klein, D. — D. van den Heuvel, geb. Rengas, D.

Overleden: J. van Doorn, 23 j. — J. M. van Oort, 9 w.

Advertentie

Aanbesteding.

BURGEMEESTER VAN WETHOUBEREN DER STAD ARNHEM zijn voornemens, op Woensdag den 15den Junij 1842, op het Raadhuis van gemelde Stad, des middags ten 12 ure, in het openbaar aan te besteden:

Het BOUWEN VAN EENE NIEUWE STADS-LEERSCHOOE.

De condities van aanbesteding zijn te voren op de Stedelijke Secretaris ter hand te leggen, terwij de aanvraag, in 1842, twee dagen voor de aanbesteding, door den Stedelijken Architect zal worden gedaan.

VERKOOPING VAN BLOEMEN.

Op Woensdag den 1sten Junij 1842, des voormiddags ten elf ure, zal men, ten huize van **J. P. FLOORTS**, op den Steenstraat te Arnhem, verkopen:

Eene groote en schoone partij **BLOEMEN** en **GELWASSEN**, te weten: een Bakkon, als onderzochte soorten **ORANJE-BLOEMEN** en **GORDENIA'S**; eene schoone nieuwe partij bloeiende **PELLEGRONIUMS**, **D. L. d. S.** en **PENSEES**; differante soorten van **Bloeiende M. A. ANDROZEN**, en al hetgeen meerder ter Verkoop zal worden aangeboden.

Van des voormiddags ten elf ure, des middags ten vijf ure.

Aanstaanden Woensdag, den 31sten Mei 1842, des middags ten 4 ure, zullen, aan het Heeren Logement, te Veld, ten overstaan van den Notaris **ROSENAHUIS**, worden verkocht:

Eene aanzienlijke hoeveelheid van **BLOEMEN**, als in water bloei, angekweekt door den Heer **G. E. J. H. de Vries**.

Bij **H. J. HENCKELS**, van de Sabels-Port op de Grootte Markt, te Arnhem, is te bekomen beste gerookte **SCHOONHOVENSCHE** Z. A. L. M. van 110 de 5. Ons; bij een Heeren of Halven Viesch, 35 Gatte de 5 Ons; — Voorts beste **DUSSELDORPER MOS** TERD, in het groot en klein.

Twee bakwame **ST. BENHOEWERS** KNECHTS, dadelijk vast werk beregende, gelieven zich te adresseren met franco-orden, onder het bij den Stadsdrucker en Boekverkooper **St. M. P. de Vries**, te Tiel.

De heer **M. J. H. de Vries**, van de Sabels-Port op de Grootte Markt, te Arnhem, dat hij, met de gezamenlijkste Fabriek van weder een nuttend Assortiment **P. I. A. N. O. S.** voorhanden heeft, welke voor eenen matigen prijs te bekomen zijn en voort wier dengelijkheid hij jareu instaat.

Ook zijn hij met **bespeldde** **St. M. P. de Vries** op als in **Huur**, verkrijgbaar.

TE ROOPE.

Eene onlangs geworpen hebbende **E. E. LIN**, met haar **VEULEN**. Te hebben vragen bij **S. J. de Vries**, van de Sabels-Port op de Grootte Markt, te Arnhem, naar de neegter.

J. F. THIEME, te Nijmegen, heeft uitgegeven en sloom verzonden:

DE GODSDIENSTOORLOG IN DUITSCHELAND.

2 lijrige deelen in groot octavo.

Over dit belangrijk werk van den ganssigen bekenden Missionarischen Professor **S. L. F. E.**, zigt de Evangelische Kerkbode, van 27 Mei 1842, het volgende:

In dit met zorg bearbeide en vloeiend vertaalde Werk wordt de geschiedenis van den 30-jarigen krig, die gedurende de eerste helft der 17de eeuw Duitschland jammerlijk teisterde, uit de beste bronnen afgeleid, met de trekken beschreven en het karakter der handelwijzen, sonen naar het leven geschetst; zoodat, dit geschiedwerk aangenaam en onderhoudend, zoodat als nuttig en ook voor onze dagen zeer belangrijke lectuur oplevert. Eerf-brede inhouds-opgave, eene als dezelv geplaatst, gruniet van den rijkdom des Werks, en prijst hetzelve reeds den lezer aan.

Waterhoogte te Arnhem.
Den 28 Mei 1842, 3 Palm, 7 Duim, 9 Duim, 9 Duim, 9 Duim.
Te Arnhem, bij **C. A. THIEME**, Boekdrukker.